

“Lisenin En güzel Kızı Sensin” *(Ürkek Bakışlar)*

28 Şubat'ta başörtüsü avcılığının yapıldığı günlerdi. Yorucu bir günün akşamüstünde son ders zili çalmış, öğrenciler okulu terk etmek üzereydi. Milli Eğitim'den telefon geldi. Bir komisyon çalışması dolayısıyla acele Milli Eğitim'e çağrılıyordum. Öğrencilerin okuldan çıkışlarını bekledim. Bir süre beklemenin ardından çıkış kapısına doğru yöneldim. O an danışma kulübesinin arkasına saklanan bir kız öğrenciyi gördüm. Bu durumu görünce anlam veremedim ve şüphelendim. Takip ettim meraklı gözlerle. Yaklaşınca gördüm ki kız öğrenci, çantasından çıkardığı başörtüsünü danışmanın camını ayna yaparak başını bağlamaya çalışıyordu.

Ne yapıyorsun burada kızım, dedim. Yüzü kızardı, sanki yüz kızartıcı bir suç işliyormuş gibi utangaç bir ifade ile tir tir titreyerek başını bağlamaya çalıştığını söyledi öyle ki, yüzü sapsarı kaldı. Kızacağımı ve en azından bu davranışını hoş görmeyeceğimi sanıyordu. Ben de adını ve kimin kızı olduğunu, başörtüsünü aile zoruyla mı, kendi isteğiyle mi takıp takmadığını sordum. Adını, babasının adını söyledi ve kendisinden emin bir ses tonuyla” kendi isteğimle takıyorum” dedi; fakat tavrımın ne olacağı konusunda endişeliydi, bunun farkındaydım. Onu rahatlatmak amacıyla: “Bak! (...): **“Başını bağla, yakışırsa sana müsaade edeceğim. Hem de gelip müdür odasındaki aynanın başında bağlayacaksın; ama yakışmazsa, başörtüsü takmana müsaade etmeyeceğim.”** diye bir şaka yaptım Öğrenci elleri tir tir titreyerek başını bağladı. Ve kendisine dedim ki: **“Başörtüsü sana çok yakıştı. Lisenin en güzel kızı sensin. Başını utanarak, sıkılarak, saklanarak değil de rahatça bağla.”** dedim. Babasına da selam söylemesini istedim ve işim nedeniyle öğrencinin yanından aceleyle ayrıldım. Bu olaydan sonra zaman zaman öğrenciyi okul bahçesinde, okul çıkışında başını bağlarken görürdüm. Ondan sonra bu öğrenciyle hiçbir münasebetim olmadı. Mezun oldu, bir daha da bu öğrencimle karşılaşmam nasip olmadı.

Gel zaman, git zaman bu kız öğrencim okuldan mezun oldu ve doktor oldu. Başka okuldan mezun arkadaşı, yakınım akraba kızına, benim öğrencim olduğunu ve beni çok sevdiğini, yaptığım iyiliği hayatı boyunca unutmadığını ve unutamayacağını, söylemiş.

Şu anda bir ilimizde doktor olarak çalışıyor. Okuldaki hadisemizi anlatmış ve başörtüsü takarken gördüğümde benden çok korktuğunu söylemiş. O an benim onu azarlayacağımı, okuldan atacağımı sanmış; ama sonra o kadar memnun olmuş ki sanki dünyanın en güzel kızı kendisiymiş gibi hissetmiş. Kendisinin ifadesiyle o günden sonra başörtüsünü gururla takmış ve benim rahatlatan ve destekleyen sözlerimle kendisini, arkasına dağı almış kadar güvende hissetmiş. O günden sonra da başörtüsünü onurla taşımış. “Allah razı olsun Kadir Bey’den .” demiş.

Akraba kızımız konuyu, bana aktardığında bir eğitimci olarak hem çok sevindim ve hem de çok üzüldüm. Sevindim; ergenlik çağındaki bir kız öğrencime bir moral verip onu onore ettiğim için. Üzüldüm; Avrupa’da uzun yıllar çalışmama rağmen hiçbir Alman okulunda okuyan işçi kardeşlerimizin çocuklarının başörtülerinden dolayı okuldan geri çevrilmeyip % 99’u Müslüman olarak görülen ülkemizde 28 Şubatta yaşananlar gerçekten bir akıl tutulmasıydı. Çok şükür seksen yıldır baş örtüsü nedeniyle cahil bırakılan kızlarımızın bu problemi çözümlendi.

Bir taraftan: “Haydi Kızlar Okula Kampanyası” başlatılırken, diğer taraftan o yıllarda da başörtülü okula gelen kız çocuklarımızın okullarına alınmayışı ne kadar hazin bir tablo idi.

Şimdi düşünüyorum da okullarının yanında, ailelerinin dışından, tırnağından fedakarlık yaparak dershanelere para harcayarak üniversiteyi kazanan, hatta TIP FAKÜLTESİ beşinci sınıfa gelmiş kızlarımızın değil sınıflara, okulların bahçelerine alınmadığı ve okul servislerine bindirilmediği, ikna odalarında adeta adi bir suçlu gibi hesaba çekildiği günler, dün gibi hafızalarımızda yerini korumaktadır. Halen hayalleri çalınan hanım kızlarımızla, bu kızlarımızın hayallerini çalanlar da hayattalar.

Merakım; acaba bu hayal gaspı yapanlar, şu anda akşamları başlarını yastığa koyduklarında rahatça uyuyabiliyorlar mı, veyahut da helalleşmeyi düşünüyorlar mı ki? (Yaşanmış İbretli Anılarla OKUL MÜDÜRÜNÜN GÜNLÜĞÜNDEN adlı kitabımdan)www.kadirkeskin.net

Not: Diktiği fidanların meyvesini görmek bahçıvan için ne ise, bir öğretmen için de yıllar önce bıyığı terleyen gençleri önemli mevkilerde görmek de o dur. Her meslektaşım gibi Rabbim bana bu duyguyu çok şükür fazlıyla yaşattı. Zor şartlardaki öğrenciliğinden sonra efendiliği ve kibarlığıyla belleğimde iz bırakan öğrencim Sayın Himmet Taşkın’ı bugün ülkemizin önde gelen bankalarından birinin şube müdürü olarak görmek

beni mutlu etti. Kendilerini makamında ziyaret ederek yeni çıkan kitabımı takdim ederek, başarı dileklerimi sundum. İleride daha büyük makamlarda görmek duası ve temennisiyle gözlerinden öperim.